

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 29. Alii Martyres. S. Sadothus. S. Taburla.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

immolata, additus est Simeon cum Ab-
dechala, & Anania, duobus senibus, & Sæculum IV.
A. C. 343.
suae Ecclesiae Presbyteris, qui cum suo
Episcopo comprehensi ejus in carcere
comites fuerant.

Posicheus, operis Regiis Præpositus,
morientibus adstabat, cumque Ananiam,
quem ad excipiendum fatalem ictum
parabant, trepidare cerneret, *Pater mi!*
ait: *claude tantisper corporis oculos, &*
forti animo esto, jam jam videbis Glo-
riam Jesu Christi; vix pauca hæc elo-
cutus, comprehenditur, & in conspectum
Saporis ducitur, quem, Christianum se
esse fatentem, atque libere Religionem,
& Martyres laudantem, Rex novo mortis
generi addicit, eique, perforato jugulo,
qua per nervos aditus est, extractam
linguam avellunt. Filia ejus, Virgo Deo
devota, eodem tempore accusata, victi-
ma Religionis cecidit.

§. XXIX.

Alii Martyres. S. Sadothus.

S. Tarbula.

Anno sequenti eadem die Parasceves,
per omnem Persidem Edictum Sapo-
ris promulgatum est, quo non solum
Clerici, sed omnes, quotquot Christia-
nos se faterentur, morti adjudicabantur.
Tunc vero Christianos multitudine in-

Ff 3

nume-

Sæculum IV. numerabiles ferro consumptos ferunt
A. C. 344. Magi enim in urbibus, & agris eos, qui
 se occultabant, diligenter inquirebant, aliis se ipsos manifestantibus, ne suo
 silentio JEsu Christo renuntiare videretur. Dum promiscue omnis conditionis Christiani inhumane maectantur, plures in ipsa Regia interfecti; hanc sortem etiam Eunu-
 chus Azadius expertus est, charissimum Regi caput, cujus necesse est
 intellecta, ingens dolor amantis pectus obruit, effecitque, ut juberet, ne impol-
 lum Christiani omnes nullo discrimine, sed tantum Clerici necarentur.

Acta Sinc.
 p. 642.

S. Simeonis successor in Episcopatu urbium Seleucia, & Ctesiphontes fuit S. Sadothus, seu Sadoftus, quod vocabulum idem dicit, ac amicus Regis, & vera Regis cœlestis amore ardebat. Convocatis Presbyteris, & Diaconis suis, qui metu persecutionis in latebris errabant, objectum sibi somnium narravit in hunc modum: *Vidi hac nocte scalam lucidam superiori parte calum tangentem, qua S. Simeon Episcopus, immersa gloria fulgens, consistebat, & ego ad scalæ pedem, dicebatque ad me latibundus: Ascende! Sadoche! ascende! ne timeas! heri ego ascendi, tu hodie ascendes.* Verbis istis me ad JEsu Christi Confessionem vocari credidi, & intellexi, me hoc anno Martyrii honore donandum, sicut

ficut & ipse anno superiore; exinde Cle- Sæculum IV.
ricos suos ad mortis contemptum, & A. C. 344.
gloriæ æternæ desiderium cœpit exci-
tare.

Hoc anno Rex Sapor Seleuciam ve- S. Sadochus.
nit; accusatur Sadochus, eumque Rex
cum Clericis suis, aliisque Ecclesiasticis
vicinæ Regionis, Monachis, & Sancti-
monialibus, universim viginti octo ani-
mas, sibi sisti jubet; onerantur vincu-
lis, tetro, & incommodo carceri intru-
duntur, ubi quinque mensibus extrema
passi sunt; funibus crura eorum con-
stringebantur, scapulæ, & lumbi lignis
extendebantur, ita ut distracta ossa eum
ad modum crepitarent, ac si lignorum
fascis comprimeretur. Cum torqueren-
tur, erant, qui ad eos dicerent; *Adora-
te solem! Regi obedite! & vivetis.* S. Sa-
dostus omnium nomine respondebat; a-
dorare se Creatorem, non vero Solem,
creaturam ejus, neque ignem, cui Persæ
divinos honores ferrent. Tandem om-
nes capitis supplicio damnantur, extra
urbem producantur, & Dei sui laudem
jugiter prædicantes conficiuntur. S. Sa-
dostus catenis constrictus in Regionem
Bethuzam, & urbem Bethlapat, seu Be-
thelabad translatus, ibi capite truncatus
est; Latini hos SS. Martyres 21. Febr.
& Græci 19. Octobr. venerantur.

Sæculum IV.

A. C. 344.

c. 12.

Acta Sine.
p. 639.Persecutio in
Perfide.

Circa idem tempus Regina in morbum incidit, & Judæi S. Simeonis Episcopi sorores insimularunt, quod ei venenum propinassent, ut fratris sui necem ulciscerentur. Duas Simeon sorores habuerat, unam Sanctimoniam nomine Tarbulam, seu Pherbutam, alteram viduam, quæ secundas nuptias respuerat. Facile apud foeminam calumnia fides invenit, ita quippe ægroti plerumque comparati sunt, ut in remediis inusitatis fiduciam ponant, præterea Reginae quantum erat, Judæi possidebant, idem de Religione sensus erat, iisdem caeremoniis utebatur. Duæ ergo sorores, cum iis Tarbulæ ancilla, etiam Virgo comprehenduntur, in Palatium ductæ, Magorum manibus traduntur, qui in hac causa iudices futuri erant. Muptezius ita Magorum Summus Pontifex vocabatur, advenit, ut captivas interrogaret, quæ cum se veneficii accusari intellexissent, Pherbuta respondit; Lege divina veneficos æque, ac Idololatrias ad mortem damnari, nec minus se ab isto crimine, quam ab Idololatria esse alienissimas; quia autem tantum scelus tentasse, ut necem fratris vindicarent, dicebantur, iterum Pherbuta, *Ecquod tandem malum, inquit: fratri nostro intulisset, verum quidem, quod vestra invidia ei vitam corporis ademerit, at interim,* &

melius

melius vivit, & regnat in calis. Post hanc quæstionem in carcerem deductæ sunt.

Pherbuta puella erat formæ in paucis raræ, & Magorum Præses, dum eam intuetur, cupidinis telo læsus est; altera ergo die, attamen secreto, mittit, qui promitteret, si uxor ipsius esse vellet, eam, & sodales suas, intercedente Pontifice, apud Regem vitæ gratiam impetraturas; ipsa oblatam vitæ conditionem contemptim, & indignanter rejecit, se esse Jesu Christi Sponsam, nec mortem timere, qua charissimo fratri jungeretur. Postquam Judices ad Regem retulere, has foeminas veneficii esse convictas, nihilominus salvas fore edici jussit, si Solem adorarent, quod cum facere recusassent, Magorum arbitrio relictum, quo mortis genere tollendæ essent; illi non aliomodo Reginam sanitati restitui posse pronuntiant, quam si per media damnatarum corpora in duas partes secta transfiret; tunc SS. Fœminæ ante urbis portam educuntur, singulæ duobus palis hinc collo, inde pedibus alligantur, sic extensæ per medium serra dissecantur, atque ex utroque plateæ latere tribus stipitibus terræ infixis mediæ corporum partes suspenduntur; in eandem plateam advecta Regina, per hanc lanienam deducitur, sequente ingenti populi multitudine, quæ

Sæculum IV.
A. C. 344.

Sæculum IV. illo tempore ad pendendum Regi tributum confluerat. Cœterum antiqua hæc erat inter Orientales cæremonia, præsertim in pangendis fœderibus mæper dissecta victimarum membra transferent, cujus rei usus exemplo e S. Scriptura desumpto comprobatur. Macedones quoque credidisse leguntur, excitus suos expiari, si per medium utriusque positarum dissectæ canis partium transire juberentur.

Gen. 15. 10.

Jere. 34. 18.

Liv. L. XL.

c. 6. Curt.

X. c. 9.

§. XXX.

Alii Martyres. S. Acepſimas. &c.

Cum solos Ecclesiasticos Religionis causa morte afficere liceret, Magi, totam Persiam pervagantes, Episcopos, & Presbyteros perſequebantur, plurimum autem in Provincia Adiabenes, ubi plerique incolarum Christiana Sacra ſequebantur, quod eſſet Romanis contermina. Captus eſt Episcopus Acepſimas cum pluribus ſuorum Clericorum; tum Magi, postquam deliberaffent, ſolo retento Prefule, reliquos, bonis ſpoliatos, dimiferunt. Unus Presbyter, nomine Jacobus ultro Acepſimæ adhærens, a Magis obtinuit, ut in eodem carcere includeretur; is lacri animo Episcopum Senem, omnibus, quibus indigebat officiis, fovebat, curans vulnera, & opem, quam poterat, ferens.